

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 28. oktober 2004

i sag C-148/03, Nürnbergger Allgemeine Versicherungs AG mod Portbridge Transport International BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht München) ⁽¹⁾

(Bruxelles-konventionen — artikel 20 og artikel 57, stk. 2 — sagsøgtes udeblivelse — sagsøgt med bopæl i en anden kontraherende stat — Genève-konventionen om fragtaftaler ved international godsbefordring ad landevej — konflikt mellem konventioner)

(2005/C 6/22)

(Processprog: tysk)

I sag C-148/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, indgivet af Oberlandesgericht München (Tyskland) ved afgørelse af 27. marts 2003, indgået til Domstolen den 31. marts 2003, i sagen Nürnbergger Allgemeine Versicherungs AG mod Portbridge Transport International BV, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas, og dommerne R. Schintgen (refererende dommer) og N. Colneric; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 28. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 57, stk. 2, litra a), i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse, ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse, ved konventionen af 26. maj 1989 om Kongeriget Spaniens og Den Portugisiske Republiks tiltrædelse og ved konventionen af 29. november 1996 om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse skal fortolkes således, at en ret i en kontraherende stat, for hvilken en sagsøgt med bopæl i en anden kontraherende stat er sagsøgt, kan anse sig for kompetent i medfør af en specialkonvention, som den førstnævnte stat også er part i, og som indeholder særlige regler om retternes kompetence, selv om sagsøgte under den pågældende sag ikke har nedlagt påstand vedrørende sagens realitet.

⁽¹⁾ EUT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 11. november 2004

i sag C-171/03, Maatschap Toeters, M.C. Verberk mod Productschap Vee en Vlees (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven) ⁽¹⁾

(Oksekød — præmie for tidlig markedsføring af kalve — frist for indgivelse af præmieansøgning — fremgangsmåde ved beregning af fristen — gyldighed af forordning (EØF) nr. 3886/92)

(2005/C 6/23)

(Processprog: nederlandsk)

I sag C-171/03, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelse af 13. april 2003, indgået til Domstolen den 14. april 2003, i sagen, Maatschap Toeters, M.C. Verberk, der driver virksomhed under navnet »Verberk-Voeten« mod Productschap Vee en Vlees, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M.P. Jann, og dommerne A. Rosas (refererende dommer) og R. Silva de Lapuerta; generaladvokat: M. Poiares Maduro; justitssekretær: R. Grass, den 11. november 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1 a) Artikel 3, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter skal fortolkes således, at en tidsfrist udtrykt i uger, såsom den frist, der er omhandlet i artikel 50a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3886/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for de præmieordninger, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 om den fælles markedsordning for oksekød, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1244/82 og (EØF) nr. 714/89, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2311/96 af 2. december 1996, udløber med udgangen af den sidste time på den dag, som i den sidste uge har den samme benævnelse som den dag, hvor slagtingen fandt sted.
- b) Når en medlemsstat anvender artikel 50a i forordning nr. 3886/92, kan den ikke fastslå det tidspunkt, hvorpå en præmieansøgning er indgivet, på grundlag af nationale procedureregler, som i denne medlemsstats nationale retsorden gælder for lignende nationale ansøgningsfrister.

- c) Artikel 50a i forordning nr. 3886/92 skal fortolkes således, at en præmieansøgning kun kan anses for »indgivet« rettidigt, når den er indgæet til den kompetente myndighed inden fristens udløb.
- 2) Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 50a, stk. 1, i forordning nr. 3886/92, for så vidt som den fuldstændigt udelukker en ansøger fra en præmieydelse ved enhver overskridelse af ansøgningsfristen uden hensyntagen til fristoverskridelsens art og omfang.

(¹) EUT C 146 af 21.6.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 18. november 2004

i sag C-284/03, État belge mod Temco Europe SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra b) — afgiftsfritagne transaktioner — udlejning af fast ejendom — aftale om midlertidig brug)

(2005/C 6/24)

(Processprog: fransk)

I sag C-284/03, État belge mod Temco Europe SA, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) ved afgørelse af 19. juni 2003, indgæet til Domstolen den 2. juli 2003, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne A. Rosas (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts og s. von Bahr; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 18. november 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at transaktioner — hvorved et

selskab samtidigt, i form af særskilte aftaler, overdrager selskaber, der er forbundet med dette, en midlertidig ret til at tage den samme faste ejendom i brug mod betaling af et fast vederlag, der hovedsagelig er fastsat på grundlag af det benyttede areal — er »udlejning af fast ejendom« i denne bestemmelses forstand, når disse aftaler, således som de opfyldes, i det væsentlige har til formål passivt at stille lokaler eller arealer i fast ejendom til rådighed mod et vederlag, der er knyttet til den tid, der forløber, og ikke levering af en tjenesteydelse, som kan undergives en anden kvalifikation.

(¹) EUT C 212 af 6.9.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 28. oktober 2004

i sag C-357/03, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (¹)

(Traktatbrud — direktiv 98/24/EF — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — risici i forbindelse med forekomsten af kemiske agenser på arbejdspladsen — manglende gennemførelse på hele den berørte medlemsstats område inden for den fastsatte frist)

(2005/C 6/25)

(Processprog: tysk)

I sag C-357/03, angående et traktatbrudssøgsmaal i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 19. august 2003, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Martin og H. Kreppel) mod Republikken Østrig (befuldmægtiget: E. Riedl), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans (refererende dommer), og dommerne C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Küris og J. Klučka; generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 28. oktober 2004 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1), idet den ikke har sat alle de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for fuldt ud at efterkomme direktivet inden for den fastsatte frist.